

YAZ KAMPLARI*

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..

Cumanız mübarek olsun, aziz ve sevgili Akra dinleyicileri! Allah'ın selâmı, rahmeti, bereketi dâimâ üzerinize olsun,

dünyada ve ahirette...

a. Tatil Nedir?

Bu cuma, çocukların, tahsil çağındaki evlâtlarımızın okullarının kapanmağa başladığı, imtihanlarının bittiği ve yaz devresine geçildiği bir zaman olduğu için, bu konular üzerinde biraz konuşmak istiyorum sizlerle...

“—İslâm'da tatil var mı?..”

Tatil ne demek?.. *Tatil* bir şeyi durdurmak, muattal hale getirmek demek... Yâni, bir alet çalışıyorsa, çalışamaz duruma geldi mi, bir otomobil, bir iş makinesi... Diyoruz ki:

“—Bu muattal, çalışmıyor.”

O mânâya geliyor. İslâm'da bu mânâda bir tatil, yâni muattal olmak yok... Çocukların da yaz devresini böyle bir muattallık, iş yapmamak, işsizlik, rehavet, tembellik mânâsına alamayız. İslâm böyle bir şeyi asla kabul etmez.

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

İslâm her anda uyanık olmayı bize emrediyor ve hayatımızın her ânını Allah'ın rızasına uygun bir şekilde değerlendirmeyi emrediyor. Hatta bizim tasavvufî neşvemizde, yolumuzda hûş der dem kâidesi var. Farsça bir tabir bu... Ne demek?.. Yâni, her nefes alışta bile şuurlu olacak. Değil öyle koca birkaç ayın muattal geçmesi, bir nefesini bile müslüman boş geçirmemeye çalışacak.

Şimdi o halde, muattal olan çocukların zamanı değildir; okul muattal oluyor, okul çalışmaları bitiyor. Bir çeşit çalışmalar bitiyor. Bilgi edinme çalışması devam ettiği okulda, o sona ediyor. Ne başlıyor?.. Bir başka çeşit yaz çalışması başlıyor diye düşünmeliyiz.

فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ

(الإنشراح: ١)

(*Feizâ ferağte fe'nsab. Ve ilâ rabbüke fe'rğab*)
[Öyleyse, bir işi bitirince diğerine giriş. Ve ümid edeceğine yalnız Rabbinden iste!] (İnşirah, 94/7-8)

Bir müslüman bir işi bitirince, onun sonuna erip, eli boşalınca, yeni bir imkâna derhal atılması lâzım ve müslüman devamlı bir atılım içinde olmalı!.. Küçük de olsa, büyük de olsa hiç bir zaman durmak yok. İhtiyar için de, genç için de durmak yok. Devamlı bir hayır çalışması içinde olmalı bütün müslümanlar. İslâm dinamizm demektir, devamlı hareket demektir.

“—Peki hocam, çocuklar bütün sene çalıştılar, yoruldu.

Bunların dinlenmeye hakkı yok mu?..”

Hakkı var, herkesin her zaman dinlemeye hakkı var. Zâten bu oluyor. Dinlenmenin bir şekli, çalışmanın türünü değiştirmektir. O da insanı dinlendirir. Yâni bir insan, masanın başında sabahdan akşama çalıştıktan sonra, yorulsa; ikindi namazından sonra bahçeye inse, bahçeyi bellese, çalışıyor ama dinlenir. Neden? Çalışmanın şeklini değiştirdiği için. Bedenen çalışmaya başladı, kafası dinlenir. Temiz havada harekette, jimnastikte vücut istifade eder.

O halde, meselâ kalp devamlı çalışıyor mu? İnsan kalbi ömür boyu devamlı çalışıyor mu?.. Hayır, bir çalışıyor, bir dinleniyor, bir çalışıyor, bir dinleniyor... Yâni, iki kalp atışı arasındaki kısa fâsılada dinleniyor. Ama gene çalışma devam ediyor. Bu bizim için bir örnek.

Tabii biz de gece dinleniyoruz. Günümüzün muhtelif saatlerinde dinlenme var. Hatta bizim abdest almamız, namaz kılmamız muazzam bir dinlenme faaliyetidir. Hem de masajlı, kan deverânını hızlandırıcı birtakım faaliyetler de yapmış oluyoruz. Elimizi, kolumuzu soğuk suyla yıkamak ne demek? Yüzümüz kıpkırmızı oluyor, kollarımız kıpkırmızı oluyor abdest aldıktan sonra. Yâni, soğuk bir şeyle masaj yaptığımız için cildimize, içimizdeki kanın deverânı bile hızlanıyor. Tabii temizleniyoruz. Derimizin üstüne birikmiş terler atılıyor. Tertemiz oluyoruz,

ayaklarımızdan kokular gidiyor. Ondan sonra da, o eğilmeler, rükûlar, secdeler, kalkmalar, kıyamalar... Onlar da bizi ayrıca bir dinlendiriyor ve dinçleştiriyor.

İşte İslâm'da, çalışmanın şeklini değiştirerek ve çalışmanın içinde dinlenme vardır. Geceleri dinlenme vardır, gündüzün belli zamanlarında dinlenme vardır. Yılın da muhtelif zamanlarında, çalışmanın şeklini değiştirerek vücudumuzu dinlendireceğiz.

Tabii çocuğumuz ve bizler, sene içinde apartmanların arasında yaşadık. İslî, paslı kış günlerini geçirdik soba, kalorifer dumanları arasında... Gerçi, hava kirliliği engellensin diye uğraşıyoruz, bizim de çevre derneklerimiz var. Çalışan kardeşlerimizden Allah razı olsun... Türkiye'de ilk özel vakıf olarak, çevre dernekleri kurma teşebbüsüne geçen grup olmaktan mutluluk duyuyoruz. Çevreyi güzelleştirmek, havanın temizliğine katkıda bulunmak istiyoruz. Ormanlar ve sâireler meydana getirmeye gayret ediyoruz.

Tabii kışın böyle şehir hayatını sıkıntısı, egzoz dumanları, otomobil gürültüleri, kalorifer dumanları, kapalı hava, sıkı bir çalışma, acele, okula gitme gelme... Tabii yazın bol güneşte, temiz havada, kırdaki köyde, böyle batılıların "pastoral hayat" dedikleri bir hayat, elbette çocuklarımızın sıhhati için çok önemli...

Zâten insanın tebdil-i hava etmesi, tebdil-i havaya gitmesi, vücudu ve sıhhati için güzel!

Yâni, askerde hastalanan bir hastayı, komutanları muayene ettirdikten sonra tebdil-i havaya gönderiyor. Yâni, oradaki hava değişiyor, köyündeki havaya geçiyor. Bu hava değişikliği onda bir hareket, vücudunda bir dinçlik meydana getiriyor. Elbette bizim de kırlara, yazlıklara gitmemiz olabilir. Ama işte burada, benim sizlere üstüne bastıra, bastıra söylemek istediğim ve bu böyle yazın tatilinin başında, yaz devresinin başındaki cumada, mühim bir saatte size dinî bakımdan işaret etmek istediğim nokta, bu yaz tatilini Allah'ın rızasına uygun bir şekilde değerlendirmek...

b. Eğitim ve Öğretim

Batıda duydum... Biliyorsunuz haftanın içinde de bir tatil günü var. Hatta bizde iki gün var. Batıda bazı ülkelerde de öyle, cumartesi ve pazar günleri tatil oluyor. Tatil yapıyorlar. Ama Amerika'da duydum ki, pazar okulları var kiliselerin... Pazar okulu, yâni çocuk cumartesi-pazar okula gitmiyor, resmî okuluna gitmiyor. Amma kilisenin pazar okulu var. Pazar okuluna gidiyor, dinî bilgisini alıyor. Yâni çocuk bütün sene, dinî bilgiyle ilişkisini pazar okuluna devam ederek sürdürmüş oluyor. Yâni, dindarlık muvakkat zamanlarda yaşanan bir hayat değil ki... Dindarlık, ömür boyu insanın devam ettirmesi gereken, hayatı dinî bir tarzda, Allah'ın rızasına uygun tarzda götürme, sürdürme çalışması... Onun için pazar okulu olması, tabii bir bakıma çocuğun dinle ilişkisini devam ettirdiği için, galiba onlar pazar okulu koymuşlar.

Yâni pedagogların, eğitimcilerin dedikleri gibi: “Hafta içinde çalıştı, pazar günü çocuk dinlensin.” Dinlenmiyor ki! Zâten çocuğu serbest bıraktığınız zaman çocuk dinleniyor mu? Hayır. Televizyonun karşısına geçiyor, programdan programa televizyon seyrediyor veya oyun oynuyor, yine bir yorgunluk oluyor. Kendine göre başka şeyler yapıyor, yine yoruluyor.

Demek ki faaliyet durmuyor, faaliyetlerin çeşidi değişiyor. Biz bu çeşitlerin İslâmî yönden, dinî bakımdan sevaplı olmasına dikkat etmek zorundayız.

Bu hususta, tabii çocuğun kendisinin düşünmesinden ziyade ebeveyninin, annesinin, babasının, hocasının, mürşidinin düşünmesi lâzım il-könce bu konuyu... Ve tatilin de, dinî bilgiler alma bakımından değerlendirilmesi lâzım yaz devresinin.

Yaz devresinde, bu değerlendirme için, Diyanet İşleri Başkanlığı da üzerine düşen görevi yapıyor. Okullar tatil olur olmaz, camilerde Kur’an kursları açılıyor. Çocuklar elifbeyi, Kur’an okumayı öğreniyorlar. Tabii bunu öğrenmeleri lâzım, eski harfleri, yâni İslâmî harfleri, Kur’ânî harfleri öğrenmeleri lâzım!

Ama dinî duygu, Kur’an-ı Kerim’in harflerini öğrenmekle elde edilmez. O mekanik bir çalışmadır. Dinî yaşantının öğrencinin, çocuğun, gencin içine sinmesi daha başka bir çalışma gerektirir. O Kur’an kursuyla olmaz. Kur’an kursu insana Kur’an’ı öğretme bilgisi verir.

Onun için biz vakıflarımız olarak, yazın yaz kampları yapıyoruz. Yâni güzel havalı, temiz, deniz kenarında bir yerde veya bir dağda, bir yaylada kamplar yapıyoruz. Türkiye'nin her yerinde, yüzlerce kamp yapıyoruz. Yakın bölgedeki dostlarımızın, kardeşlerimizin çocukları ve kendileri buralara geliyorlar ve bu kampta gece gündüz beraber kalarak, bir taraftan dinleniyorlar, bir taraftan dinî bilgileri salâhiyetli kimselerden alıyorlar. Böylece tatil aynı zamanda bir eğitim devresi oluyor, hem de tatlı ve güzel bir eğitim... Eğitimin yeri değişmiş oluyor. Şehir yerine kır ve yayla veya sahil, deniz kenarı. Dünyevî bilgiler yerine dinî bilgiler...

Ama tabii, kamp tarzında olduğu için, de aynı zamanda sosyal bir terbiye bahis konusu oluyor burada. Kişilerin birbirleriyle münasebetleri, kardeşlikleri, dostlukları pekişiyor. Aynı zamanda tabîî hayata, pastoral hayata, kır hayatına alışkanlık oluyor. Yâni insan, evindeki konfor olmadığı zaman dışarıda hayatını nasıl sürdürecektir; nasıl elini, yüzünü yıkayacak, suyu nasıl temin edecek, tabîî ihtiyaçlarını nasıl giderecek, karşılayacak?.. Tabii bunlar da önemli. Bu da bir çeşit eğitim.

Bunlar için, okullarda izcilik teşkilâtları gibi bazı teşkilâtlar da kurulmuş ve böylece bazı bilgiler verilmeye çalışılıyor. Biz o bilgileri de, gençlerimize yaz kamplarında veriyoruz. O bilgiler tabii beyne'l-mil el bir birikim, bir tecrübe. Çocukların kır hayatını öğrenmesi lâzım. Ateş yakmasını, kendisini korumasını, ip kullan-

masını, düğüm atmasını, bir yere çıkmasını, bir yerden inmesini, çeşitli faaliyetleri öğrenmesi lâzım! Hakikaten çok salâhiyetli bir oymak başkanı getirip de, ona konuşmalar yaptırdığınız zaman zevkle dinleniyor, ilgi uyandırıyor. Çocuklarımız böylece, öğretimin yanında eğitim de görüyorlar.

Bizim her zaman vurguladığımız bir gerçek var sevgili Akra dinleyicileri! Bir öğretim var; yâni bilgi kazanmak, bilgi öğretmek, bilginin öğrenden öğrenene, öğrenciye iletilmesi çalışması, öğretme çalışması... Bu bilgi çalışmasıdır. Bir de eğitim var; yâni insanın bu bilgilere göre hareket etmesi ve kendisine çeki düzen vermesi, hareketlerine çeki düzen vermesi. Eğitim, öğretimden başka ama çok önemli bir olay.

Onun için, öğretim verirse bir müessese çocuklara, ama eğitim vermezse; bilgili ama eğitimsiz insanlar elde etmiş olur. Bizim bir hocamız vardı, emekli oldu, ilâhiyat fakültesinde. Onunla sohbet ederdik. Sonra tabii Necip Fazıl¹ merhumun da Büyük Doğu dergisinde bir sözü vardır, onu önce söyleyeyim, diyordu ki Necip Fazıl:

¹ Ahmet Necip Fâzıl Kısakürek, (d. 26 Mayıs 1904 - ö. 25 Mayıs 1983, İstanbul) Türk ve İslâmcı şâir, yazar ve düşünür.

Necip Fazıl, 24 yaşındayken yayımladığı ikinci şiir kitabı Kaldırımlar ile tanınmıştır. 1934 yılına kadar sadece şâir olarak tanınmış ve o devirde Türk basınının merkezi olan Bâb-ı Âli'nin önde gelen isimleri arasında yer almıştır. 1934 yılında Abdülhakîm Arvâsî ile tanıştıktan sonra büyük bir değişim yaşayan Kısakürek, 1943-1978 arasında 512 sayı yayımlanan Büyük Doğu Dergisi yoluyla İslamcı görüşlerini kamuoyuna duyuran ve Büyük Doğu Hareketi'ne önderlik eden bir siyasi eylemcidir.

“—Okuma yazma bilmeyen cahil bir millete okuma yazmayı öğretirseniz ne elde edersiniz, ne olur? Okuma yazma bilen bir cahil millet elde edersiniz.”

Okuma yazmayı bilmek bir şeyi değiştirmez. Üniversiteyi bitirmek de bir şeyi değiştirmez. Eğitim alması lâzım! Öğretimle beraber ahlâkı, âdâb-ı muaşereti, beşerî davranışları öğrenmesi lâzım, bir takım bilgileri kazanması lâzım! Hayatında faziletli bir insan olması lâzım!

Bu eğitimi, en güzel tarzda İslâm veriyor insanlara... Batı eğitimi, İslâm'ın geniş eğitim anlayışı kadar insanlara faydalı

olamıyor. İslâm'da hem beden eğitimi var, hem ruh eğitimi var, nefis terbiyesi var ve aile terbiyesi var, beşerî münasebetler var, ahlâkî davranışlar var, âdâb, ahlâk kuralları var... Bunların hepsi bir eğitimle kazandırılıyor müslümanlara. Böylece müslüman, Yunus Emre gibi, Mevlânâ gibi, Eşrefoğlu Rûmî gibi — cennet mekânları olsun, Allah o mübareklerin şefaathlerine bizleri erdirsin— asırlarca sevgisi gönüllere yerleşmiş olan, son derece faziletli insanlar yetişiyor. Yâni, gayr-i müslimlerin de, dünyanın başka kültürlerine bağlı insanların da okuduğu zaman sevdiği, hayran kaldığı insanlar yetiştirmiş İslâm bu eğitimle... Yâni, nefis terbiyesiyle, iç terbiyesiyle, ahlâk terbiyesiyle, fikir terbiyesiyle, beden terbiyesiyle...

Beden terbiyesi de, ecdâdımızda hiç başkalarından geri değil. Hatta yakın zamanda Kitâbü't-Tevvâbîn² diye bir kitapta, Tuleyhâ ibn-i Rûveylid isimli Hazret-i Ömer devrinde, yaşamış olan bir büyüğümüzün maceralarını okudum. Tek başına bir düşman gemisine sallanarak dalıyor ve düşman gemisini, insanları darmadağın dağıtıp, kimisini denize atıp, kimisi yenerek, yine gâlip dönüyor. Demek ki, bizim bilgi yanında beden eğitimi, ruh eğitimi, cesaret eğitimi, ahlâk eğitimi gibi her bakımdan eğitimlere de ihtiyaçlarımız var.

İşte bunlar, en güzel şekilde toplu yaşanan kamplarda sağlanıyor. Ve biz bunları geçtiğimiz yıllarda muhtelif illerde, güzel havalı yerlerde, kardeşlerimiz böyle kamplar tertip ettiler, gördük. Ben bazılarını ziyaret ettim. Fevkalâde memnun oldum. Sonra bu kardeşlerimiz bu kamplarda sürdürdükleri faaliyetleri ve edindikleri dostlukları, sene içinde de devam ettirmek için cumartesi, pazar günlerinin birinde de, yine o ilde böyle bir toplantı yapıyorlar. Yaz kurslarında, kamplarında bir araya gelmiş olan insanların alâkaları kışın kopmasın diye, eğitimleri kopukluğa, kesintiye uğramasın diye, o eğitimleri haftada bir gün toplanarak da yine devam ettiriyorlar. Bu da eğitim çalışmasında bütünlük sağlıyor. Güzel bir şey...

² *Kitâbu't-Tevvâbîn*, Hanbelî fakihi Muvaffakuddin ibn-i Kudâme el-Makdisî'nin (ö. 620/1223) eseridir. Yazar Abdulkâdir-i Geylânî'ye mensubdur.

c. Tatilde Dînî Bilgiler Öğrenelim!

İşte tatile girilecek zamanda, sevgili dinleyicilerim, siz velilere ve öğrencilere bu hususları hatırlatıyorum. Tatil sırtüstü, yan gelip yatmak değildir. Çalışmanın şeklini değiştirmektir. Yaz devresinde de kazanacağımız çok bilgiler var. Hele kazanmamız gerektiği halde, okul dolayısıyla kazanmadığımız dinî bilgileri mutlaka kazanmamız lâzım!

Dinî bilgiler (*lâ bûdde minhu*)'dur; yâni kaçınılmaz, mutlaka herkesin bilmesi gereken bilgilerdir. Kur'an'ı bileceğiz, namaz kılmayı bileceğiz, sûreleri bileceğiz... İlmihal mâlûmâtına sahip olacağız, itikadımız sağlam olacak. Allah'a karşı kulluğumuzun nasıl olması gerektiğine dair bilgileri elde edeceğiz. Bunlar aslında bizim okulda öğrendiğimiz bilgilerden çok daha üstün, çok daha kıymetli konular. Aslında her şeyden önce bunları öğrenmemiz lâzımdı ama; ilkokula gidiyoruz, ortaokula gidiyoruz, liseye gidiyoruz, üniversiteye gidiyoruz... Bir telâş içinde çeşitli bilgiler alıyoruz; fizikçi, kimyacı oluyoruz, mühendis, doktor oluyoruz, eczacı oluyoruz... Ama bu taraf olmadığı zaman, eksik kalıyor.

O halde yaz ayları bizim için bir büyük nimettir, bir büyük ganimettir, fırsattır. Biz bu yaz aylarında çocuklarımıza ve kendimize, hanımlarımıza ve aile fertlerimize dinî bilgileri kazandırmak için mutlaka çok güzel plânlar yaparak eğitim yapmalıyız, değerlendirmeliyiz. Ve bunların aynı zamanda güzel olması için, tatlı ol-

ması için, hoş olması için, tatlı hatıralar hâlinde yıllarca hafızamızda yaşayacak çalışmalar olması için, tabii yaz kamplarının güzel yerlerde, güzel şekilde tertiplenmesini, bütün Türkiye üzerindeki kardeşlerime, müslüman kardeşlerime hatırlatırım. Bu kampları birer okul olarak düşünsünler ve bunları mutlaka güzel tanzim edip hazırlasınlar. Aynı zamanda Kur'an da öğretsinler. Bu yaz kampları, bir de Kur'an kursu mahiyetinde olsun.

Başkaları nasıl yapıyor, yaz aylarını nasıl değerlendiriyor? Ben Ankara'da bulunduğum için bilirim, gözlerimle gördüm. Ankara tabii bir İç Anadolu şehri ve kışı sert geçen bir şehir, memur şehri. Ankara yazın boşalır. Herkes bir yere gider. Nereye gider?..

Manavgat'a gider, Antalya'ya gider, Mersin'e gider, Ege'ye gider, Kuşadası'na, Bodrum'a, Marmaris'e gider, Ayvalık'a gider... Herkes bir yerde bir yazlık edinmiştir veya bir yazlıkla anlaşmıştır. Kalkarlar giderler.

Gidiyorlar ama bu gidiş geliş güzel bir gidiş olursa... İstanbul'dan Tekirdağ'a kadar yol boyunca arabamızı sürüyoruz, bütün sahiller sahil siteleriyle, denizkentlerle, yazlık evlerle dolu. Yâni, o evlerin her birisine bir insan yerleşse, Türkiye'nin nüfusu iki misli, üç misli olsa, hepsini barındıracak kadar binalar var, yaz zevki ve keyfi için... Buraları nasıl değerlendiriyor halkımız, yâni dinî endişe taşımayan halkımız? Mayolarla geziyorlar, güneşte güneşleniyorlar, esmerleşiyorlar,

üzüyorlar. Akşamları bir eğlence başlıyor. Toplu eğlenceler, kız erkek danslar, keyifler, zevkler, içkiler, biralar...

Tabii ne oluyor o zaman? Yaz mevsimi bir mânevî yıkım mevsimi oluyor. Deniz kenarları günah kazanma yerleri oluyor ve insan nurlu olarak yaz tatiline gitse böyle yerlere; nursuz, kapkara, içi dışı kararmış ve çok maneviyâtını kaybetmiş olarak dönüyor. Hatta bazı velilerden, annelerden ben şikâyetler işitiyorum sevgili dinleyiciler, kızını kaybettiğini söylüyor, oğlunu kaybettiğini söylüyor... Nasıl kaybetmiş?.. Yâni kızının ahlâkı bozulmuş, oğlunun ahlâkı bozulmuş, kendisine itaat etmez hâle gelmiş, gönül maceraları geçirmiş... Gazetelerde hikâyeler var, işte yaz aşkları ve sâireler, ve sâireler diye... Flörtler olmuş, tanışmalar olmuş, kumara alışmış, içkiye alışmış... Bunlar nedir? Bunlar birer felâkettir dinî bakımdan.

O halde, hem bizzat bu işlere katılan öğrencilerin, hem de onların sorumlusu olan velilerin bu konulara son derece dikkat etmesi ve bu durumlara kendilerini ve çocuklarını düşürmemeleri lâzım! Allah-u Teâlâ Hazretleri, aile reislerine sorumluluk vermiştir. Hanımlarını ve çocuklarını koruma sorumluluğu vermiştir,

قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا

(التحریم: ٦)

(Kù enfüseküüm ve ehlîküüm nâran) “Kendinizi ve çoluk çocuğunuzu cehennem ateşinden koruyun!” (Tahrîm, 66/6) buyurmuştur.

İşte benim bu cuma sohbetimde bir de önemli olarak, ısrarla üzerine basmak istediğim acı nokta da budur. Yaz tatillerini, cehenneme düşmeye sebep olacak kötü faaliyetlere bulaşmadan geçirmeye, son derece dikkat etmek gerekiyor. Yaz tatillerini, cenneti kazanmak için çalışmakla geçireceğiz; cehenneme düşmemize, düşmenize sebep olacak işlerden kaçınmaya son derece dikkat edeceğiz. Müteyakkız olacağız. Kendimiz için de, çoluk çocuğumuz için de...

“—Efendim, bizim delikanlı istiyor. Bizim kız arkadaşlarıyla anlaşmış...”

Hayır! Sorumluluk sana geliyor. Onun yaptığı bütün hataların sorumluluğu ebeveynine, sana yâni ey ebeveyn, ey anne baba, sana gelir. Allah senden sorar. Hatta biraz şaşıracaksınız belki, hadis-i şeriflerde Peygamber Efendimiz bildiriyor:

Ahirette evlât, anne babasından davacı olur:

“—Yâ Rabbi ben bilmiyordum, annem babam bana dinî bilgiyi vermedi. Ben bilmiyordum, annem babam beni ikaz etmedi. Ben çocuktum, annem babam beni korumadı!” diye, o kendisi sizi şikâyet eder Allah-u Teâlâ Hazretleri’ne ve bunun cevabını veremezsiniz.

Bir tanıdığım vardı. Allah rahmet eylesin, namazlı bir insandı, iyi bir insandı. Çocuğuyla kalkmış, Bodrum, Marmaris... o taraflarda bir yere, yaz tatiline gitmiş. Çocuğuyla döndüler. Ondan sonra oradan bir hastalık kaptı, Akdeniz hummâsıymış galiba, çocuğu öldü. Çocuğunun

acısına kendisi dayanamadı, perişan oldu. O perişanlığı gittikçe arttı, vücutça yıkıldı, aklen yıkıldı; kısa bir zaman sonra o da vefat etti. Buyurun tatilin acı sonucu...

Yâni, tatilde sıhhatimize dikkat edeceğiz, kalbimize dikkat edeceğiz, imanımıza dikkat edeceğiz, çocuklarımıza dikkat edeceğiz ve yaz devresi aylarının, o güzel ayların, o güneşli aydınlık, nurlu ayların manevî bakımdan da nurlu geçmesine gayret edeceğiz. Yaz kampları yapacağız, yapalım! Yapmak için hepimize tavsiye ediyorum. Bizlere de çok faydalı olduğunu gördük. Bu yaz kamplarında dinî bilgileri, Kur'an kursu mâlumâtını, Kur'an öğretimini ekleyerek bunu güzelleştirelim. Topluca namazlar kılınsın, topluca ibadetler yapılsın, Allah'ın emirlerine uyulsun, günahlara dalınmasın, günahların her çeşidinden titiz bir şekilde kaçınılsın.

Evet, denize de girilebilir. Müslüman da denize girebilir ama, bunun bir ölçüsü vardır, İslâmî ölçüsü vardır. Kazancın İslâmî şekli vardır, müslüman her kazanç yolunu kullanmıyor. Yemenin bir takım şartları vardır, müslüman her yiyeceği yemiyor, domuz eti yemiyor, içki içmiyor, haram olunca herhangi bir şeye elini uzatmıyor. Tabii, yaşantımızda da bunlara çok dikkat etmemiz gerekiyor.

Aziz ve sevgili Akra dinleyicileri! Tatiliniz başlıyor, dikkat, müjdeli, güzel, çocukların heves ettiği, sevindiği, hoşlandığı, meraklandığı, yerinde duramaz hâle geldiği günler geldi.

Evet, okullar kapanacak ve insanlar kendi imkânlarına yazlıklara gidecek. Aman gittiğiniz yere dikkat edin, gideceğiniz yere dikkat edin! Yazın yapacağınız faaliyetlere dikkat edin! Ölçünüz Allah'ın rızası olsun!..

Gittiğiniz yerde Allah'ın rızasını kazanabilecek misiniz? Allah'ın rızasına uygun hareket edebilecek misiniz?.. Yoksa, Allah'ın rızasını kaybederek günaha mı gireceksiniz?.. Günaha gideceğiniz yere gitmeyin! Sevaba gireceğiniz bir programa dönüştürün yaz programlarınızı... Kendinizi, ailenizi, çevrenizi ve özellikle kuzucuklarınız olan sevgili yavrularınızı, cehennem ateşinden koruyun!..

Onlarla beraber, Allah-u Teâlâ Hazretleri hepimizi azabına uğratmadan, sevdiği kul olarak cennetine dâhil eylesin... Cennetiyle, cemâliyle cümlelerinizi müşerref eylesin... Allah'ın selâmı, rahmeti, bereketi dünyada, ahirette üzerinize olsun, sevgili Akra dinleyicileri!

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

17. 06. 1994 - AKRA

[Bütün CUMA SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)



SERVER
Kürsü